

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **M. K.**, adrea pro doručování: u p. V.K., P., O. 30, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí ze dne 27.1.2015 č.j. MPSV-UM/2142/15/4S-MSK, o příspěvek na bydlení ode dne 1.10.2014

t a k t o:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Žalobkyni byla zamítnuta žádost o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1.10.2014.

[2] Žalobkyně v zákonné lhůtě u zdejšího soudu podala žalobu proti v záhlaví označeném rozhodnutí, ve které uvedla, že její nájemní vztah k Bytovému družstvu H. X, O.-H., nadále trvá, je členkou uvedeného bytového družstva a také nájemkyní předmětného bytu. Dle žalobkyně je žaloba důvodná, jsou splněny podmínky stanovené v § 24 zákona č. 117/1995 Sb., neboť je nadále nájemkyní předmětného bytu, kde je nadále hlášena k trvalému pobytu. Její náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, tedy částku 1.589,10 Kč. Současně je splněna i podmínka uvedená v § 24 odst. 1 písm. b) cit. zákona, tedy součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30 není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.

[3] Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření k žalobě popřel důvodnost žaloby, zdůraznil, že soudními spory ve věci jejího členství v Bytovém družstvu H. X se žalobkyni nepodařilo prokázat, že je nájemcem předmětného bytu a členkou uvedeného družstva, a že by tedy plnila podmínky nároku na příspěvek na bydlení. Navrhl žalobu zamítnout.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaný podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 18.11.2014 č.j. 961239/14/OT, kterým byla zamítnuta žádost o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1.10.2014 podle ust. § 24 zákona č. 117/1995 Sb., potvrdil. V odůvodnění uvedl, že prvoinstanční orgán postupoval v souladu s právními předpisy. Z podkladů vyplývá, že účastnice řízení neprokázala splnění všech zákonem stanovených podmínek nároku na příspěvek na bydlení, a to trvání platného nájemního vztahu k bytu, nárok na dávku nevznikl a žádost musela být zamítnuta.

II.

[5] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že dne 22.10.2014 byla podána žádost o příspěvek na bydlení, kdy žalobkyně uvedla adresu trv. pobytu H. X, O.-H. Tiskopis „Doklad o výši nákladů na bydlení“ vyplnila tak, že v 1. a 3. měsíci čtvrtletí platila 2.910,- Kč za nájemné, za plyn v 1. měsíci čtvrtletí 360,- Kč a v 2. a 3. měsíci po 200,- Kč, za elektřinu platila 300,- Kč, 500,- Kč a 550,- Kč a doplatek činil 344,52 Kč a za odvoz odpadu 130,- Kč. V dokladu o výši čtvrtletního příjmu neuvedla žádnou výši. Dále založena korespondence mezi paní Mgr. I. C., předsedkyní Bytového družstva H. X a pracovníci správního orgánu, že paní K. není členem bytového družstva ani nájemcem bytu, stále probíhá soudní spor o vyklizení. Platba paní K. je za užívání bytu, ke kterému nemá užívací právo, jen jí tímto nenarůstá již poměrně vysoká dlužná částka a pro uvedený měsíc není evidována jako dlužník. Dne 18.11.2014 bylo vydáno rozhodnutí o zamítnutí žádosti z důvodu, že není členem Bytového družstva H. X ani nájemcem bytu č. X a tato skutečnost byla ověřena u zástupce bytového družstva.

[6] Z rozsudku Okresního soudu v Ostravě č.j. 37C 91/2011-394 krajský soud zjistil, že v řízení o vyklizení bytu č. X sestávající ze dvou pokojů, kuchyně a příslušenství nacházející se ve 4. nadzemním podlaží domu č.p. X na ul. H. X v O.-H. je žalovaná M. K. povinna do zajištěného přístřeší do 15 dnů od právní moci rozhodnutí vyklidit uvedený byt. V odůvodnění rozsudku je mimo jiné uvedeno, že usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.2.2007 č.j. 94 Nc 11486/2007-4, které nabylo právní moci dne 29.4.2009, byla na majetek žalované nařízena k uspokojení pohledávky žalobce (Bytové družstvo H. X, se sídlem O.-H., H. X, poznámka soudu) ve výši 30.510,30 Kč a nákladů exekučního řízení, exekuce. Soudní exekutor vydal dne 2.6.2008 exekuční příkaz k provedení exekuce postižením jiných majetkových práv – členských práv a povinností žalované v bytovém družstvu H. X. Postižením členských práv a povinností žalované vydaným exekučním příkazem zaniklo členství žalované v bytovém družstvu v souladu s ust. § 231 odst. 1 obchodního zákonu. V souladu s ust. § 714 občanského zákoníku pak zánikem členství žalované v bytovém družstvu zanikl žalované taktéž nájem předmětného bytu.

[7] Rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě č.j. 37C 91/2011-394 bylo k odvolání podaného M. K. Krajským soudem v Ostravě rozsudkem dne 26. března 2015 č.j. 11Co 692/14-484 potvrzeno s tím, že žalovaná (M. K., pozn. soudu) je povinna předmětný byt (byt č. X sestávající ze dvou pokojů, kuchyně a příslušenství nacházející se ve 4. nadzemním podlaží domu č.p. X na ul. Horní X v O.-H., pozn. soudu) vyklidit do 15ti dnů od zajištění přístřeší.

[8] Z výpisu z Technického centra MV ČR (z centrální evidence obyvatel), že žalobkyně ode dne 18.2.2015 má hlášeno trvalé bydlení na adrese A. X, O.-J. Od 16.5.1983 do 18.2.2015 trvalé bydliště na adrese H. X, O.-J.

[9] Z příloženého spisu zdejšího soudu sp. zn. 38Ad 29/2013 z usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.2.2007 č.j. 94Nc 11486/2007-4 (č.l. -41-) ve věci oprávněného Bytového družstva H. X, se sídlem H. X, O.-H. proti povinné M. K., bytem H. X, O.-H., že soud nařídil podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 42Co 192/2007-434 ze dne 27.9.2007 ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 62C 144/2000 ze dne 11.1.2007 k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 30.510,30 Kč a pro náklady exekuce, které budou v průběhu řízení stanoveny, exekuci na majetek povinné a k provedení exekuce se pověřuje soudní exekutor Mgr. J. K. (PM dne 29.4.2009). Z obsahu tam založeného správního spisu, že součástí je přípis advokátní kanceláře Jirousek, Skalník, Bernatík & partneři ze dne 13.7.2011 pro žalobkyni o obsahu, že usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.2.2007, které nabylo právní moci dne 29.4.2009, byla na její majetek nařízena k uspokojení pohledávky Bytového družstva H. X ve výši 30.510,30 Kč a nákladů exekučního řízení exekuce, přičemž provedením exekuce byl pověřen soudní exekutor Mgr. J.K., Exekutorský úřad Ostrava, se sídlem P. 41, Ostrava. Soudní exekutor Mgr. J. K. vydal dne 2.6.2008 exekuční příkaz postižením jiných majetkových práv, a to jejích členských práv a povinností v Bytovém družstvu H. X. Tímto v souladu s ust. § 231 odst. 1 obch. zák. zaniklo její členství v bytovém družstvu. Dle ust. § 714 obč. zák. zánikem jejího členství v bytovém družstvu zanikl taktéž nájem bytu č. X ve 4. nadzemním podlaží domu na adrese H. X, O.-H. Za Bytové družstvo H. X JUDr. Martin Skyba žalobkyni vyzval, aby byt č. X na adrese H.X, O.-H. vyklidila ve lhůtě do 15 dnů od doručení výzvy s tím, že přístřeší je jí zajištěno v Hotelovém domě Hlubina, Horní 54, 700 30 Ostrava-Hrabůvka. V případě, že ve lhůtě uvedené předmětný byt žalobkyně nevyklidí, má pokyn klienta domáhat se jejího vyklizení soudní cestou, což bez dalšího učiní, přičemž tímto způsobí další nemalé náklady spojené s právním zastoupením bytového družstva a soudním řízením, které půjdou k její tíži.

III.

[10] Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí nárok na příspěvek na bydlení **má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu**, jestliže

a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35,

b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficient 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.

[11] Podle § 24 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb. za vlastníka bytu se považuje i vlastník nemovitosti, ve které je byt, který vlastník užívá, pokud je v něm hlášen k trvalému pobytu. Za vlastníka bytu se považuje i manžel, který užívá byt na základě práva bydlení odvozeného od vlastnického práva druhého manžela, pokud nárok na příspěvek na bydlení neuplatňuje manžel jako vlastník bytu. Za nájemce bytu se považují oba manželé, mají-li k bytu společné nájemní právo. **Za dobu trvání nájemního vztahu se pro účely nároku na příspěvek na bydlení považuje i doba od zániku členství v bytovém družstvu do uplynutí lhůty k vyklizení bytu,** doba od smrti nájemce služebního bytu nebo bytu zvláštního určení do uplynutí lhůty k vyklizení tohoto bytu a doba od trvalého opuštění služebního bytu nebo bytu zvláštního určení jeho nájemcem do uplynutí lhůty k vyklizení tohoto bytu.

IV.

[12] Žalobkyně svou žalobu postavila na tvrzení, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla členkou bytového družstva a nájemkyní předmětného bytu, když ze strany bytového družstva je s ní zacházeno jako s členkou a nájemkyní. Jak vyplynulo z obsahu správního spisu Úřadu práce ČR, Krajské pobočky v Ostravě, žalobkyně nedoložila žádný doklad o tom, že je nadále členkou uvedeného družstva či nájemkyní uvedeného bytu a žádný doklad o tom nepředložila ani soudu v tomto řízení. Naopak soud z důkazů, které provedl, vzal za prokázané, a to s odvoláním na rozhodnutí Okresního soudu v Ostravě ze dne 17.3.2014 č.j. 37C 91/2011-394 a Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.3.2015 č.j. 11Co 692/2014-484, že žalobkyni členství v bytovém družstvu zaniklo k datu 29.4.2009 vydáním exekučního příkazu č.j. 043Ex 119/08-11. Rovněž není pochyb, že bytové družstvo v zastoupení Advokátní kanceláří Jirousek, Skalník, Bernatík & partneři žalobkyni dne 13.7.2011 s odvoláním na usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.2.2007 s nabytím právní moci dne 29.4.2009 ve věci jejího neoprávněného užívání bytu č. X na adrese H. X, O. upozornilo na zánik členství. Současně ji vyzvalo k vyklizení bytu ve lhůtě do 15 dnů od doručení výzvy a sdělení, že je jí zajištěno přístřeší v Hotelovém domě Hlubina, Horní 54, Ostrava-Hrabůvka.

[13] Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., viz odstavec [10] tohoto rozsudku, nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu. Žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí sice měla stále hlášený trvalý pobyt na uvedené adrese, avšak již nebyla členem bytového družstva. Žalobkyně tak neplnila primární podmínku pro nárok na předmětnou dávku. Žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí neplnila ani podmínku danou v odstavci 2 cit. ustanovení, viz odstavec [11] tohoto rozsudku, neboť k datu napadeného rozhodnutí již uběhla lhůta pro vyklizení bytu. Byť bytové družstvo nakonec muselo přistoupit vůči žalobkyni žalobou na vyklizení bytu, o níž bylo rozhodnuto Okresním soudem v Ostravě dne 17.3.2014 a odvolacím krajským soudem dne 26.3.2015, žalobkyně byla bytovým družstvem vyzvána k vyklizení bytu ve lhůtě 15 dnů již výzvou ze dne 13.7.2011 za podmínky opatření přístřeší. Citované ustanovení neváže povinnost vyklizení bytu na soudní rozhodnutí, proto je nutno dojít k závěru, že je naprosto dostačující výzva samotného bytového družstva k vyklizení bytu, jestliže jí současně toto bytové družstvo zajistilo přístřeší. Skutečnost, že byla bytovým družstvem vyzvána k vyklizení bytu včetně zajištění přístřeší v hotovém domě žalobkyně nezpochybnila u jednání soudu dne 3.2.2016.

Byť je příspěvek na bydlení dávkou státní sociální podpory, tedy dávkou nárokovou za splnění zákonem stanovených podmínek, a je hrazen státem, nelze spravedlivě žádat „zachování“ nároku až do pravomocného vyřešení soudním rozhodnutím. Délka soudního řízení je ovlivněna mnoha faktory a nemalým způsobem se podílí i na délce řízení samotní účastníci řízení se svými obstrukcemi, což také vyplynulo i z odůvodnění rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě č.j. 11Co 692/2014-484 ze dne 26.3.2015.

[14] V souzené věci s odkazem na odstavec [12] tohoto rozsudku soud vzal za nesporné, že žalobkyni zaniklo členství v Bytovém družstvu H. X ke dni 29.4.2009 a v souvislosti s tím zanikl její nájem k předmětnému bytu. Základní podmínka nároku na příspěvek na bydlení vyjádřena v ust. § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře je vlastnictví bytu žadatele o tento příspěvek nebo alespoň nájemcem bytu, který je v tomto bytě hlášen k trvalému pobytu. Protože žalobkyně nebyla ani vlastníkem ani nájemcem předmětného bytu, k podání žádosti o předmětnou dávku, nemohl jí nárok na tento příspěvek vzniknout. Na tomto závěru nemohou nic měnit její další žalobní námitky týkající se plateb nájmu do úschovy u Okresního soudu v Ostravě a hrazení plateb dodavatelům služeb. Rozhodující totiž je pro vznik nároku na dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení to, že žalobkyně není nájemkyní předmětného bytu a nikoliv skutečnost, že by nehradila náklady na bydlení. Skutečnost, že žalobkyně nájemkyní tohoto bytu není, a nebyla ani v době žalobou napadeného rozhodnutí, žalobkyně nevyvrátila.

[15] Pokud se žalobkyně znovu u jednání soudu dovolávala ustanovení právního zástupce, soud neměl důvod této žádosti vyhovět, neboť o této otázce bylo již pravomocně rozhodnuto dne 4.8.2015.

[16] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného včetně správního řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.) a žalobu zamítl dle ust. § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.).

V.

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 3. února 2016

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně